

РЕШЕНИЕ

№ 2506

гр. София, 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **893** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Делото е образувано по жалба на Д. А., [дата на раждане], гражданин на А., с Л., против решение №УПВР-42 от 08.01.2021г. на интервюиращ орган при ДАБ на МС - Б. Д., с което е отхвърлена молбата му за международна закрила на основание чл.70, ал.1 вр. чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ.

Иска се от съда да постанови отмяната на решението като неправилно и незаконосъобразно, тъй като обжалваният административен акт бил постановен в нарушение на чл.9 ЗУБ. Конкретно се твърди, че не е направен изискваният се мотивиран анализ на обстановката в А. от гледна точка спазването на принципа за забрана за връщането по чл. 33 от Женевската конвенция и чл.4, ал.3 ЗУБ. Счита, че органът не е обсъдил никакви източници на информация за страната му по произход, с изключение на справка вх.№МД-673/09.12.2020г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията в справката сочела кои отрасли в икономиката на А. били водещи, но не се е произнесъл относно ситуацията в страната му по произход. Ноторно било известно, че политическата обстановка в А. била нестабилна и в държавата се водели боеве между правителствените сили и групировките на талибаните.

Също в жалбата е изтъкнато, че административният орган не е разгледал поотделно и в тяхната съвкупност изложените от него факти, обуславящи основателността на

искането му за предоставяне на статут на бежанец същевременно твърди, че евентуалното му връщане в А. би довело до реална заплаха за живота и сигурността му, ето защо счита, че спрямо него били визирани обстоятелствата в чл. 9, ал.1, т.1 ЗУБ.

Пред съда жалбоподателят не се е явил и не е представляван. По сведения на деловодител на РПЦ С., към ДАБ, където е бил настанен, лицето е напуснало самоволно центъра на 08.02.2021г. и адресът му е неизвестен.

ОТВЕТНИКЪТ чрез юрк. Ч. оспори жалбата изцяло, като иска от съда да отхвърли същата като неоснователна тъй като заявените от лицето причини не попадали в предметния обхват на ЗУБ.

Прокурорът –С. при СГП, счита жалбата за неоснователна.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, като юрк. Ч. заяви, че няма промяна в данните за ситуацията в А. след справка от 09.12.2020г., представена по делото.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Решението е връчено на 19.01.2021г., а жалбата до съда е с дата 26.01.2021г. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 14-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.84, ал.2 ЗУБ.

По фактите съдът приема следното:

С процесното решение е разгледана подадената от Д. А., първа по ред молба за закрила с вх. № РД09-ВР-1861/2212.2020г., като самоличността му е установена по реда на чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ – с декларация на лицето.

В производството по молбата за закрила е проведено интервю на дата 22.12.2020г. на което е заявил, че е напуснал нелегално страната си преди токоло една година и преминал през П., И. и Турция, като около 25 дни преди интервюто е влязъл нелегално в България, след което бил задържан от полицията близо до С..

За причините да напусне страната си по произход е заявил, че е тръгнал от А. за да си намери работа някъде, в А. нямало работа ,на въпроса защо е напуснал страната си и дали е имал някакви лични проблеми, е отговорил, че е заради войната и липсата на работа, не е имал проблеми. Желанието му било да си "оправи живота" и да има нормално училище, не е ходил на училище и не е имал нормален живот. На въпроса защо подава молба за закрила в Република България, е отговорил, че за да може да остане и да работи.

Също на интервюто е заявил, че няма роднини в държава-членка на ЕС, а на въпроса дали притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга-държава-членка, е отговорил, че няма издаден задграничен паспорт.

На въпроса дали е арестуван в държавата му по произход или в друга държава и причините за това е отговорил, че талибаните го арестували за три дни, не е бил в "нормален" затвор", а заради търговски взаимоотношения между него и други хора.

На въпроси за проблеми с властите, за етническа и партийната принадлежност, жалбоподателят е посочил, че не е осъждан и не е бил арестуван в държавата си по произход или в друга държава, не е имал проблеми с властите и не е членувал в политически организации, а , не е имал проблеми заради религията си - мюсюлманин сунит, а за етническата си принадлежност - пашун.

Видно от съставения регистрационен лист, жалбоподателят не е посочил точно населено място, а само провинция Б., [община] в А. за постоянен адрес, по професия бил готвач, без образование и неженен. имал майка и баща, трима братя и две сестри, които живеели в А..

Видно от административната преписка, на 22.12.2020г. по молбата за закрила на Д. А., са извършени следните процесуални действия от администрацията на ДАБ:

- Съставени са регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта,

- връчени са му указанията относно реда за подаването на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България с приложен списък на организациите, предоставящи социална и правна помощ на чужденци. Отбелязано е, че се връчват на езика дари, подписани са от чужденеца и преводач.

Видно от съставения регистрационен лист, жалбоподателят е посочил, че владее езика пашу и дари.

- Също е изискана декларация за личните му данни по реда на чл.30 ЗУБ и съгласие за обработването на личните му данни, придружена с информация , преведена на езика дари.

- На дата 22.12.2021г. е връчена покана за лично интервю и на същата дата е проведено личното интервю с чужденеца в присъствието на преводач от езика пашу, за което е съставен писмен протокол, подписан от чужденеца, преводача и длъжностното лице.

От страна на администрацията на ДАБ с писмо с рег. № УП 6651/06.01.2021г. до директора на Специализирана дирекция "М" - ДАНС, на основание чл. 58, ал.9 ЗУБ е изпратено уведомление, за подадената молба за закрила от Д. А., [дата на раждане] в общ. Г., А., пашун по етническа принадлежност, по вероизповедание - мюсюлманин - сунит, неженен. Становище от ДАНС няма представено по делото, не е цитирано и в мотивите на оспореното решение.

По административната преписка е приобщено и органът се е позовал на Справка с рег. № МД-673/09.12.2020г. на Дирекция "международна дейност" при ДАБ относно Ислямска Република А. към 09.12.2020г. - общото положение в страната и относно положението на хазарите.

В мотивите на оспореното по делото решение са обсъдени изявленията на чужденеца за бежанската му история, заявени на интервюто и обсъдена справка за Ислямска република А. към дата 09.12.2020г., изготвена от Дирекция Международна дейност към ДАБ - л. 14 от делото.

В мотивите на оспореното решение органът е приел, че изложените в бежанската история на Д. А., не са относими към 8, ал. 1 от ЗУБ.

Изтъкнато е, че молбата е подадена едва след като е заловен от органите на полицията, посочил на интервюто, че желаел да отиде в Б., от фактическите обстоятелства и изявленията на чужденеца по време на интервюто, органът е достигнал до извод, че действителният мотив не е нуждата от предоставяне на

международна закрила а факта, че искал да се установи в държава с по-висок стандарт на живот. Също според органа в конкретния случай можело да се направи обоснован извод, че лицето е мигрант, а не лице, нуждаещо се от международна закрила. Органът се е позовал на пар. 62, Глава II от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

В оспореното решение също е формиран извод, че не са налице основания и за предоставяне на хуманитарен статут, въз основа на подробни мотиви за всяка от хипотезите по чл. 9, ал.1 ЗУБ и въз основа на данните за ситуацията в А., както и с оглед данните за личното положение на жалбоподателя - конкретно не е заявил срещу него да е имало наказателно преследване за престъпление, за което националният закон предвижда смъртно наказание или екзекуция, нямало и твърдения, че е напуснал държавата си по произход поради наличие на реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание.

Също е прието за неустановено, че чужденецът е бил принуден да отпътува от страната си поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт, и спрямо него не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. От информацията в справката било видно, че правителството си сътрудничи с ВКБООН, МОМ и с други хуманитарни организации за предоставяне на закрила и помощ на вътрешно разселените лица, бежанците, завръщащите се бежанци и други заинтересовани лица. Способността на компетентните органи да оказват помощ на уязвимите лица, включително връщащите се от П. и И., остава ограничена и продължава да разчита на помощи от международната общност. Органът е обсъдил проведените президентски избори в А. през 2020г., и подписаното на 29 февруари в Доха между САЩ и талибаните споразумение за установяване на мир в А. с гаранции от страна на талибаните за непредставяне на защита на групи, като Ал К., гаранции от САЩ и техните съюзници в НАТО за изтегляне от А.; въпросът за прекратяването на огъня и вътрешноафганистанските преговори. Също е посочено, че афганистанското правителство не участва в сделката, което се описвало като „политическо споразумение чрез преговори, а не като цялостно мирно споразумение ."

За обстановката в А. в обобщение органът е приел, че от цитираната справка на дирекцията при ДАБ не може да се направи обоснован извод, че А. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Инцидентите имали определени цели, но не били в състояние да предизвикат масов ефект. От анализа на информацията в същата справка, въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието там да се определя като безогледно, видно било, че властите полагали необходимите усилия за да се справят със съществуващите проблеми

По тези съображения е прието, че не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставянето на хуманитарен статут на чужденеца и в обобщение, за него не съществувал риск от тежките посегателства по чл.9, ал.1 ЗУБ.

Също органът е формирал извод, че не са налице и основания по чл.8, ал.9 и чл.9 ал.6 ЗУБ за уважаване на молбата за закрила, тъй като не е направено твърдение на член на семейството на чужденеца да е предоставена международна закрила в България, също не били налице и условия за предоставянето на хуманитарен статут по други хуманитарни причини - по чл. 9, ал.8 ЗУБ, тъй като заявил, че желае да се установи в

Република България, но без да посочва причини от хуманитарен характер.

За компетентността на издателя на оспореното решение - Б. Д. - плаши експерт в РПЦ С., ПМЗ Военна рампа, е представена Заповед № РД05-785/09.12.2020г., с която на основание чл.48, т.10 ЗУБ, председателят на ДАБ му възлага правомощия на интервюиращ орган, който да извърша действията, предвидени в ЗУБ.

Правна преценка на съда:

Съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган – интервюиращ орган, предвид представената заповед на председателя на ДАБ, с която на Б. Д. се възлагат правомощията на такъв орган- л. 13 от делото. Оспореното по делото решение е издадено в писмена форма и с изискващото се съдържание от формална страна. Не е налице и основание за обявяването му за нищожно, предвид, че формално са обсъдени наведените основания.

Спазени са изцяло и процесуалните правила, в това число допълнително е проведено интервю за изясняване в значителна степен на относими обстоятелства, жалбоподателят е имал в пълнота възможността да изложи своите съображения и да посочи всички относими обстоятелства и доказателства в подкрепа на твърденията си за нежеланието си да се завърне в А..

Оспореното решение е и материално законосъобразно. Административният орган е съобразил и изследвал в пълнота предвидимите рискове и заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя при евентуалното му завръщане в страната му по произход, както по отношение на преследване от официалните власти.

Правилно в мотивите на оспореното по делото решение е прието, че на проведеното интервю по повод молбата за закрила жалбоподателят е изложил обстоятелства, относими към предоставянето на хуманитарен статут.

Що се касае до ситуацията в А., и евентуални заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя от талибаните, то видно от данните по справка за ситуацията в А., следва да се отбележи на първо място, и както приема и Съдът по правата на човека, че общото положение на насилието в А. само по себе си не съставлява основание, което да дерогира по принцип завръщане в тази държава на всяко лице - в този смисъл Решение от 11 юли 2017 г. ЕР и АР срещу Н.), по жалби № 43538/11 и 63104/11, § 80, и цитираните препратки. След така приетото от Съда в решението, ситуацията в А. е значително подобрена, в това число и актуалната такава към датата на устните състезания по делото.

Така в представената справка от ДАБ са изложени данни, че мисията на ВКБООН е отчела от 01. януари до 30 септември 2020г. с 30% спад на цивилните жертви в сравнение със същия период на предходната година ,у което съставлявало най-ниският отчетен брой цивилни жертви от 2012г. В справка са обсъдени и предприетите действия от страна на правителствените сили срещу проведени нападения от талибаните, конкретно за провинциите Б. и Б., което било нещо необичайно, тъй като провинция Б. била относително безопасно убежище. Обсъдени са подробно вътрешно афганистанските преговори между правителството на Талибан и А. - договорености за някои процедурни условия за бъдещите мирни преговори.. Подчертано е, че бъдещето на А. и стабилността в региона ще зависят от интензивна международна подкрепа за тяхната доброволна и устойчива реинтеграция, а дългосрочният мир ще бъде закрепен само чрез дългосрочни инвестиции в човешкия капитал на афганистанския народ, и общностите , които продължавали да ги приемат,

ВКБООН бил готов да продължи да подкрепя правителството на А.. Обсъдени са и събитията след проведените последни президентски избори, както и икономическата ситуация в страната, която в сравнение с предходни години, бележи ръст. Главно в областта на селското стопанство, подчертано е силното управление на макроикономическо ниво и внушителен диапазон от реформи за бизнес реда и управление на публичните финанси, разширен бил достъпът до здравеопазване, образование и инфраструктура, и услуги, довели до огромни успехи в развитието на страната.

В Справката на Дирекцията е подчертано, че официалните власти в общи линии поддържали ефективен контрол върху силите за сигурност, но нямали никакво влияние върху антиправителствените елементи и организации, най-вече талибаните, но не само, като описаните в справката нарушения на основните права се извършвали от правителствени участници и неправителствени елементи в съотношение 20:80. Имало съобщения за произволни или незаконни убийства, за политически мотивирани убийства и изчезвания, макар и да съществували забрани в закона, обсъдени в справката. Ситуацията със сигурността оставала проблематична поради бунтовнически атаки, терористичните груби били главните виновници за огромната част от жертвите сред цивилното население.

Предвид на тези съображения, то изводите в оспореното решение, според които ситуацията в А. сама по себе си не съставлява основание за предоставянето на международна закрила на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ - конкретно хуманитарен статут, като правилни и обосновани, се споделят от съда.

Жалбоподателят не попада в социална група, предмет на целенасочени атаки, правилни са изводите в решението, че не са налице сериозни и потвърдени заплахи актуални към момента на производството, въз основа на които да се счита, че ако се завърне в държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут.

Доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата, различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец, както също е прието в оспореното решение. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в кратък период след постановяване на решението по молбата за закрила и подаването на жалбата до съда, чужденецът е напуснал РПЦ – ДАБ, където е бил настанен при свободен режим и е в неизвестност, която ситуация не е променена и към момента на съдебното заседание по делото.

С оглед на всичко изложено, жалбата по делото на основание, че оспореното по делото решение е постановено в нарушение на чл.9 ЗУБ, следва да бъде отхвърлена като неоснователна, и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А., [дата на раждане] , гражданин на А., с ЛНЧ [ЕГН], против решение №УПВР-42 от 08.01.2021г. на интервюиращ орган при

ДАБ на МС - Б. Д., в частта на решението, в която е постановен отказ да предостави хуманитарен статут.
Решението е окончателно.

Съдия: